

5.6.2018 | Přemysl Votava

Hej Slované, ještě naše slovanská řeč žije, pokud naše věrné srdce pro náš národ bije. Žije, žije duch slovanský, bude žít na věky. Hrom a peklo, marné vaše, proti nám jsou vzteky.

Právě si připomínáme, tak trochu ve skromnosti a v mediální blokádě, události revolučního roku 1848. S tímto rokem je spojen i Slovanský sjezd v Praze. Tato událost před 170 lety pořádně zatřásla rakouskou monarchií.

Dnes není zájmem bruselských elit připomínat tyto pražské události, které nastolily otázku národních zájmů všech slovanských národů v Evropě. I dnes cítíme snahy těchto elit o potlačení slovanské vzájemnosti. Tedy o vyloučení, či omezení spolupráce slovanských národů. Příkladem je protiruské tažení a vyvolávání nenávisti k Rusku. Této kampani slouží i rozdmýchávání sporů mezi slovanskými národy. **Jednota Slovanů je mnohým na překážku.** Připomínání slovanské identity je nežádoucí. Zároveň pociťujeme, že vstupem do EU ztrácíme značné části své suverenity, ale i slovanské vzájemnosti.

Právě před 170 lety v červnu 1848 se stala Praha centrem zájmu a nadějí slovanských národů. Od 2. června zde probíhal Slovanský sjezd. Tehdejší slavnostní atmosféra v Praze budila naděje zejména u českého a slovenského národa. Své národní tužby projevily ovšem i ostatní slovanské národy. Vedle největšího ruského národa, to byly zejména Poláci, Srbové, Bulhaři, Chorvati, Ukrajinci, Rusíni, Makedonci, Lužičtí Srbové.

Téměř 400 účastníků hledalo cestu k národnímu probuzení a ke sjednocení všech slovanských národů. Sjezd otevřel také otázky postavení Slovanů v rakouské říši a též se zabýval vztahem k ostatním Slovanům stojících mimo rakouskou říši. Je skutečností, že rakouská monarchie byla většinově tvořena slovanskými národy, které ale neměly vliv na její politiku. **Samotný sjezd byl prvním významným pokusem o sjednocení národních a emancipačních zájmů Slovanů.**

Je zásluhou zejména českých a slovenských obrozenců, Františka Palackého, Pavla J. Šafaříka, Karla H. Borovského a Ludovíta Štúra, že tento sjezd se konal v Praze. Na sjezdu byl přijat Manifest Slovanského sjezdu k evropským národům k postavení slovanských národů v Evropě. Sjezd byl násilně ukončen 14. června, v den kdy v Praze vypukly bouře, které přerostly v revoluční vystoupení proti monarchii.

Revoluční rok 1848 probudil Evropu, Slovanský sjezd v Praze byl součástí tohoto revolučního procesu. Slovanské národy po celou dobu své historie se střetávaly zejména s vlivem germánským a osmanským. Velice často bojovaly o svou holou existenci, často bránily Evropu před agresory. Naposledy v období druhé světové války, za německého tažení na Východ. Slovanské národy přinesly v této době také největší oběti. Dnes se cíleně na tuto skutečnost zapomíná. Kácí se pomníky hrdinů, přebarvují se dějiny. Pro národy slovanské jsou i dnes zcela zásadní otázky národní suverenity a otázky slovanské vzájemnosti.

Zdroj: <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/blogy/jsme-slovane-jsme-na-hrdi>

Sdílet